

Krajský soud v Plzni

Veleslavínova 40

306 17 Plzeň

Vaše značka:

Naše č. j.: Si 27/2017-10

Vyřizuje: Mgr. Teodora Svejková

e-mail: podatelna@ksoud.plz.justice.cz

tel.: 377 868 888

fax: 377 868 000

ID DS: yaraba4

Mgr. F. [redacted] Š. [redacted]

Vězeňská služba České republiky

Vazební věznice [redacted]

[redacted]

[redacted]

V Plzni dne 24. 2. 2017

R o z h o d n u t í

Krajský soud v Plzni rozhodl dne 24. 2. 2017 o žádosti Mgr. F. [redacted] Š. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted] (dále jen „žadatel“), o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“),

t a k t o:

Žádost o informace podaná shora uvedeným žadatelem a doručená povinnému subjektu dne 22.2.2017

s e o d m í t á

podle § 15 odst. 1 InfZ v souladu s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

O d ů v o d n ě n í

Dne 22.2.2017 bylo Krajskému soudu v Plzni doručeno podání žadatele, jehož obsahem byla žádost o poskytnutí informace. Z obsahu tohoto podání vyplývalo, že jde o žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., přičemž obsahovala povinné údaje dle § 14 odst. 2 InfZ. Předmětem žádosti o informace bylo poskytnutí dílčích informací na žadatelem položené dotazy v rozsahu:

1. *Kolik činil plánovaný a skutečný počet soudců, čekatelů i ostatních zaměstnanců v roce 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, kolik činí plánovaný počet v tomto složení v roce 2017.*
2. *Kolik činily průměrné měsíční platy (brutto) soudců, čekatelů a ostatních zaměstnanců v roce 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, z toho rozlišit základní plat a odměny za uvedená období u managementu soudu (předseda soudu, náměstci, ředitel kanceláře).*
4. *Kolik stížností na soudce čekatele a zaměstnance bylo u soudu evidováno za rok 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, v kolika případech byla stížnost oprávněná, v kolika případech byla stížnost oprávněná, v kolika případech byla zahájena kárná řízení ve smyslu ustanovení § 87 an. zákona č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů v platném znění ve výše uvedeném období a s jakým výsledkem.*
5. *Kolik bylo vyplaceno advokátům v civilních a trestních věcech na odměnách za rok 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, rozlišit ex offa a smluvní zastupování.*
6. *Jaké akce byly z prostředků Ministerstva spravedlnosti ČR nebo z jiných zdrojů realizovány, v jakých finančních objemech a v jakých oblastech v roce 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016 a jaké jsou plánovány v roce 2017 a výše.*
7. *Kolik exekučních řízení bylo adresovaným soudem zahájeno a kolik jich bylo zastaveno v roce 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016.*
8. *Kolik bylo vydáno mezinárodních, evropských a tuzemských zatýkacích rozkazů za rok 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, v kolika případech se podařila jejich realizace a kolik osob i přes výzvy nenastoupilo do výkonu trestu, a to vždy k 31.12. roku 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016. Jak je aktuální stav ke dni 1.2.2017 odsouzených, kteří nenastoupili do výkonu trestu odnětí svobody.*
9. *Jak jsou využívány tzv. videokonference, záznamová zařízení s kamerovým systémem s garancí ochrany osobnosti účastníků. Jaký vnitřní předpis tuto oblast monitoringu jednání upravuje.*
10. *Jaký je plán úkolů soudu na rok 2017, jaká je organizační struktura soudu, generálie managementu (jméno, příjmení, funkční zařízení, datum vzniku funkce, rok narození), kompetence – organizační řád.*
11. *Jmenný seznam soudců a přísedících ke dni 1.2.2017 s uvedením jmen, příjmení a rokem narození.*
12. *Jaký byl nápad trestních, občanskoprávních a ostatních věcí v roce 2014, 2015 a 2016.*

Předně je třeba konstatovat, že totožný žadatel se na Krajský soud v Plzni obrátil se žádostí o informace opakovaně, naposledy podáním ze dne 2.12.2016, které zdejší soud vyřizoval pod sp.zn. Si 238/2016. Předmětem této žádosti byl požadavek na poskytnutí 11 dílčích informací týkajících se zejména hospodaření zdejšího soudu, jeho personálního obsazení, nápadu věcí, vyřizování stížností apod. Uvedené informace byly žadateli částečně poskytnuty, částečně byla žádost odložena a částečně bylo rozhodnuto o odmítnutí žádostí.

V případě předmětné žádosti ze dne 22.2.2017, vzhledem k osobě žadatele a předmětu podané žádosti, Krajský soud v Plzni konstatuje, že žadatel, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody, žádá zdejší soud opakovaně o poskytnutí rozsáhlých informací o hospodářské i personální situaci a organizační struktuře povinného orgánu, jakož i poskytnutí informací o nápadu věcí, odměnách advokátů, zahájení exekučních řízení, počtu vydaných zatýkacích rozkazů, využití videokonferencí, a dalších, jak vyplývá z textu předmětné žádosti.

Ve své žádosti žadatel mimojiné uvedl, že jeho domicilem je [REDAKCE], a t.č. je nezákonně odsouzen. Žádost o informace žadatel doplnil otevřeným dopisem soudcům, ve kterém zejména vyjádřil pochybnost o spravedlivém a nestranném rozhodování justice a konstatoval své vlastní nezákonné odsouzení.

S ohledem na shora uvedené dospěl zdejší soud k názoru, že žadatel své ústavně zaručené právo na informace vykonává šikanózním způsobem a zneužívá jej.

Institutem zneužití práva se zabýval také Nejvyšší správní soud ve své judikatuře, např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004 - 48, publikovaném pod č. 869/2006 Sb. NSS, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že „zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady *lex specialis derogat legi generali* vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz. Knapp, V.: *Teorie práva*. C. H. Beck, Praha, 1995, s. 184-185). Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu.“

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 25.6.2014, č.j. 6 As 68/2014 – 21, uvedl, že „Zákaz zneužití práva musí být chápán jako výjimka z pravidla. Nelze předem paušálně říci, kdy se o zneužití práva bude jednat a kdy nikoliv. Vše záleží na okolnostech konkrétního případu. Stanovením přesných pravidel by byl popřen smysl a samotná podstata institutu zákazu zneužití subjektivních práv, neboť tento institut se musí vyznačovat jistou obsahovou pružností, aby mohl reagovat na nekonečné množství životních situací, na něž nemůže ve své obecnosti právní norma pamatovat.“

Zástupce veřejného ochránce práv ve věci vedené pod sp.zn. 98/2014/VOP/VBG uvedl, že „zneužití práva na informace lze považovat například opakované žádosti o informace za situace, kdy předchozí žádosti povinný subjekt procesně řádně a ze zákonných důvodů odmítl a svá rozhodnutí řádně odůvodnil, nicméně žadatel toto odmítá respektovat a pokouší se typově shodný druh informací znovu a znovu získat. Typickým příkladem zneužití práva je rovněž snaha řady žadatelů získávat obecné a dosud nevyjevené právní názory správního úřadu, či formou žádostí o informace pokračovat v právní polemice s konkrétním názorem správního úřadu, na němž je například postaveno určité správní rozhodnutí (či odložení podnětu) pro žadatele věcně nevýhodné. Ani k jednomu z těchto dvou účelů informační zákon neslouží. Existují-li dřívější odmítavá správní rozhodnutí s řádným odůvodněním, lze nově podávané žádosti obdobného charakteru odmítnout rozhodnutím s odůvodněním postaveným na zneužití práva na informace.“

K šikanóznímu výkonu práva se vyjádřil i Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, rozsudkem ze dne 13. 2. 2015, č. j. 52A 76/2014-97, v němž konstatoval, že „za znaky šikany lze považovat zejména: mnohočetnost žádostí; vystupování takovým způsobem, který nasvědčuje, že žadatelé nejde o rychlé a efektivní vyřešení věci, ale právě jen o samotné vedení předmětného řízení (zatížení, resp. šikanu povinného subjektu); podání žadatele jsou převážně velmi rozsáhlá a komplikovaná a reakce povinných subjektů na ně žalobce málokdy uspokojí (ačkoliv je zřejmé, že povinné subjekty vyvinuly značné úsilí, aby žalobci vyhověly); žádosti se prima vista nevztahují k podstatným okolnostem žalobcovy životní sféry. (Některé z těchto žádostí nelze než vyhodnotit jako bizarní či spíše patologické).“

S ohledem na rozsáhlý obsah a předmět žádosti, způsob žádání o informace, opakované podání obdobné žádosti o informace totožným žadatelem, zastává Krajský soud v Plzni názor, že žadatel nepřiměřeným způsobem opakovaně zatěžuje povinný subjekt.

Takovýto výkon, resp. pseudovýkon, práva považuje povinný subjekt za šikanózní a systematické zneužívání ústavně zaručeného práva na informace, nepožívající právní ochrany (což konstatoval i Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, rozsudkem ze dne 13. 2. 2015, č. j. 52A 76/2014-97).

V tomto případě je tak dán důvod k odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 InfZ v souladu s čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Podle § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Proto bylo postupováno shora uvedeným způsobem, když v rozhodnutí byla zachována formulace a gramatické zpracování dotazů tak, jak je žadatel podal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím Krajského soudu v Plzni k Ministerstvu spravedlnosti ČR.

Mgr. Miloslav Sedláček, v. r.
předseda Krajského soudu v Plzni

Za správnost:
Bc. Pavla Tremlová